

կրօնականներ, վերջապէս գաւառացին ոչ այլ ինչ է կարող լինել, եթէ ոչ մի հլու հպատակ, որ պէտք է լսէ իրան պ. Սպանդարեանցին միայն, պէտք է ընդունէ նրա ասածները և կուրորէն պաշտէ «Մեղու»-ին: Երբ պ. Սպանդարեանցի, կամ Սիմէօնեանցի այդ խօսքերը չեն ներդրած մտղովորին, երբ գաւառացին էլ իրան բանն է տեսնում, այն ժամանակ պարոնները դիմում են այնպիսի միջոցներ, որոնց անվայելութիւնը զարմացում է մարդուն. նրանք հասարակութեան են մատնում թղթակիցների անձնաւորութիւնները, գրգռում են հասարակութեան ատելութիւնը դէպի այդ խեղճ արարածները: Նրանք փոխանակ լուրջ խօսքին լրջօրէն պատահանելու, ասում են թէ այս ինչ թղթակիցը այս ինչ տեղ է հաց ուտում, այս ինչ մարդու հետ է խօսում և այլն: Նրանք վեր են առնում այն գրականական դիմակը, որի տակ մի հասարակ մահկանացու գործում է լրագրութեան մէջ: Գա նրանց համար կազմում է առողջ լոգիկա, ազնուութիւն: Սուրբ են այն բոլոր յանցաւոր միջոցները, որոնք հասցնում են մարդուն որոշ նպատակին: Փողոցային մանուկները, երբ մի դիմակահանդէսում խլում են մէկի դիմակը, իսկոյն տարւում են ոտակահանութեան տունը. իսկ ինչ անել այն գրականական գործիչների հետ, որոնք սովորութիւն ունեն գրականական հրատարակում լայնաուսուկութեամբ վեր առնել մէկի դիմակը: Բայց շարունակեմք Պարոնները միարեան գոչում են. «Համալսարանականներ, համալսարանականներ»: Ամեն ինչը պիտի համալսարանականն անէ: Պատենտաւոր մարդիկ միայն կարող են խօսել, զբոսել, համակրել, համոզուել ունենալ (թէպէտ և այդ համոզմունքը նրանք փողով են ծախում), կրթական լինել, հասարակական գործի լինել և այլն և այլն: Իսկ ժողովրդի մասան, իսկ այն տարրը, որի համար նրանք ձեռնարկ են իրանց անխնայ բարեբարներ, այդ ժողովուրդը ասված բանը նրանց լոգիկայի համաձայն գուրկ է ամեն ինչից, նա միայն պիտի լսէ, առանց մի ընդդիմութեան, առանց իր մտքի յայտնութեան: Գաւառացին գուրկ է ամեն բանից: Ինչ՞ գաւառացի: Եթէ թո՛ւ վիճակը կախված լինէր «Մեղու»-ից, ինչպիսի անպաշտպան, ինչպիսի թշուառ պիտի լինէր: Ինչ տեսակ ազնուութիւն, ինչ բարի բան պիտի տեսնէր այն պարոնները, որոնք կուչում են, թէ իրանք են թո՛ւ կեղծուած պաշտպանը, իրանք են թո՛ւ բարոյականութիւն մշակողը, իրանք են թեղ սրբութեան մէջ պահողը:

«Մեղու» յարգելի տաղանդաւոր գործիչները

Եթէ բարոյականութիւնից գուրկ լինի քահանայացուն, «ոչ սակաւ վտանգոյսի են կեղծուելիս Աստուծոյ...» ասում է Գեորգ Գ-ը: Յետոյ շարունակում է.

«Չկրօնաւոր բարեպաշտութեան և թուրութիւն կրօնից» որ ի յետին ժամանակս զգալի իմն օրինակաւ տեսանիլն ի կենդանութեանս մերոցս, անտի յառաջ կենալ համարիմք, զի որ ընտրեալք են լոյս լինել աշխարհի և աղ համարիչ բարոյական կենաց մարդկան սրբութեամբ և աստուածահանոյ քաղաքավարութեամբ յառաջ վարելով զպատճառ իրեանց հողերակալանացն զարգ, զեղիւ և աշխարհասէր կենօք կենացաբարելով վատութեան հեղինակ լինիլ ժողովրդոց մերոց: Եւ ահա յայս միտս Առաքեալն Պողոս խտրիւ պատուիրէ: «Աղտաբարակի ձեռու ի վերայ ուրուք մի դնել, զի մի կցող լինիցին մեզաց օտարաց»: Արդ՝ զայս և մեք նկատելով կանխաւ, պատուել տալք ամենայն Հոգևոր Առնից և Առաջնորդաց Եկեղեցւոյ՝ զորոշ լինել յամենայնի, և մի վաղվաղէ առաջի կացուցանել Սինոդի դամնայն ընտրեալս ի ժողովրդոց, առանց կանխաւ հասու լինելոյ ներքին արժանաւորութեան նոցա, եթէ հաւատոյն որ առ Աստուած, և եթէ Չերմուտանդն կրօնասիրութեան և սրբակեցտ վարուց նոցին և ուսման» (Կրօնական Գեորգ Գ-ի, յօդ. Գ. էջ 6):

Յիշելով այն դիտութեան չափը որ պահանջվում է քաղաքի և գիւղերի վրա ձեռնադրութեանցի, Վեհափառը ասում է. «Եւ քանզի նկատուածն հանգամանաց ժամանակին չէ հնար ամենայն ուրեք գտանել գործ արժանաւորս այսր սուրբ և աստուածային կուչան, վասն այսորիկ պատուիրելք. եթէ չը գտանիցի ի տեղաց ուրեք արժանաւոր արիւցսու, ընտրեցի յայլ տեղացի, բայց նախ պարտին տեղացիը զընտրելի անձն... փոխադրել ի տեղին ուր լինելոց է քահանայ, և հող. իշխանութիւնն... պարտ է պահանջել զերդմանդիր ի ձեռնադրելոյն վասն կարգ և մեղայ անդ»

մտանում են, որ իրանց սխալ լոգիկայով իրանք իրանց դէմ պրօպագանդա են անում: Նրանք չեն ուզում հասկանալ որ իրանց այդ տեսակ ուղղութիւնը սխալ է. նրանց համոզմունքով համալսարանական դիմակը մի ազդու առհասարակ է նրա ունեցողներին անսխալականութեան համար, համալսարանից դուրս ուղիղ միտք, որը գաղափար, և վերջապէս փրկութիւն չը կայ: Ահա այդ է պատճառը որ այսօր ժողովրդի մեծամասնութիւնը արձամարական ծիծաղով է կարգում պ. պ. համալսարանականների անբարոյական գրողները:

Կեղծաւորութիւնը մի այնպիսի մեղք է, որ վաղ կամ ուշ՝ բայց անպատճառ կը յայտնվի: Անցեալ օրը «Մեղուն» ժողովրդական էր, քանի որ մի օր և է ժողովրդի մարդը գրում էր նրա մէջ, ցոյց էր տալիս «Մշակի» վատութիւնը, մի խօսքով «Մշակի» կրիտիկոն էր դարձել: Բայց այսօր նոյն «Մեղուն» մերժում է ամեն մի գաւառացու մատուլի մէջ մասնակցելու ընդունակութիւնը: Նոյն գաւառացին, որ «Մեղուն» է համակրում, նա լաւ է, զովելի է իսկ նրա ընկերը, որ «Մշակին» է համակրում, պիտարակելի է: Ո՛ւր է կորել ճշմարտութիւնը: «Մեղուն» ուղում է բարեկարգել ժողովուրդը համալսարանական դասով. բայց դիտէ այդ դասը հայի կեանքը, մտնում է նրա վշտերի և զրկողութիւնների մէջ, հասկանալ է նրա կեանքի պակասութիւնները թէ ոչ, այդքանը ոչինչ է նրա համար, հէնց լինէին դիմաւորները մարդիկ, բուսակալ է: Ինչ պիտի անէ ժողովուրդը այն դիմաւորական ֆրոնտներով լի գրողներին դէմ, որոնք ոչ այլ ինչ են, եթէ ոչ սասանափրփուրից գոյացած փանփուշներ, որոնք զարկվելով հասարակական կեանքին, ոչնչանում են: Համալսարանականները օրգանը ժողովրդական օրգան դժուար կը դառնայ, նա կը գործէ ժողովրդի անուշով, չը ձանձուղով այդ ժողովուրդը, նրա ընթացքը միշտ սխալ կը լինի, քանի որ ժողովրդական մարդու ձայնը չի ունենայ: Նրա մէջ նշանակութիւն ունեցող ոչ մի բանի որ «Մեղուն» այս ուղղութիւնը կունենայ, նա միշտ խեղճ կը մնայ: Ինչ է կարող հաստատ հիմք ունենալ մի ժողովրդի մէջ, եթէ դա չը լինի ժողովրդի կամքին ու հասարակական շահերին համապատասխան: Այստեղ աւելացնում եմ թէ ճշմարտ է որ «Մեղուն» թաղաւորում է այնպիսի ուղղութիւնը վրա, որոնք համարեա մի տեսակ սրբապղծութիւն են համարում մեծ պատին «Մշակ» կարգալ: Ուրիշ մի առաջադիմութեան չէր կարող հասնել «Մեղու» պէս մի խաւարասէր լրագիր:

ցվական կենաց իրոց անբաժանելի յեկեղեցւոյ և ի ժողովրդոց: Նոյնպէս և ի ժողովրդոց հարկ է պահանջել զպայմանադիր վասն ազանովապէս պահպանելոյ զքահանայն և զընտանիս նորին»: (Կրօն. Գեորգ Գ-ի, յօդ. Ե.)

Վերջին կէտը՝ ժողովրդից պայմանադիր պահանջելը քահանայացուն և նորա ընտանիքը ազանովութեամբ պահպանելու համար, մենք շատ նշանաւոր ենք համարում և կարծում ենք որ այդպիսի ստորագրութիւնը պէտք է պահանջվի իւրաքանչիւր քահանայացուն համար առանց բացառութեան: Այդպիսի կարգադրութիւնը բայց քահանաներին ազանովացնելից, առաջը կանգնէր այն բոլոր անբաւականութեանց և չարքիւնների, որոնք ծագում են քահանաների—տակը քան պէտք էր մի տեղում—ձեռնադրելոց: Սեր ժողովուրդը հնչողութեամբ և ստորագրում մի թուղթ, եթէ որքա նետ կազմած չեն զքահանայն ծախելով: Այսօր մէկը ուղում է քահանայ դառնալ, ժողովուրդը ստորագրում է նրա ընտրութեան թերթին, վաղը մի ուրիշը կամեցտ նոյնպէս քահանայ ձեռնադրել, սորա էլ խաթը չը կտրուելու համար կրկին ստորագրում է ժողովուրդը և հետեալ գատողութիւնն է անում. «Ինչ ինչ քահանայ է ձեռնադրում այս ինչը, թող ձեռնադրվի ինձանից խօս հաց ու ջուր չէ սպում» և ահա այդպիսով շտապում են ЗАЩАТНЫЙ քահանաները:

Իսկ եթէ ժողովուրդը դիտենայ, որ ինքը պարտաւորում է անհատով այն քահանայացու պարտաւոր, որի ընտրութեան թերթը ստորագրում է, այն ժամանակ իւրաքանչիւր քահանայ ձեռնադրուել ցանկացողի թերթը չի ստորագրել և իր ընտրածի վրա էլ աւելի լաւ ուղղութիւն կը դարձնէ: Այդպիսով քահանան էլ ապահովվելով այլ ևս չի դիմի ապրիլին միջոցներ իր օրսպանիկը հայթհայթելու համար:

Լուսւմ ենք—ասում է Վեհափառը—որ քաղաք-

Վրտեմ, որ այս նամակովս ես բաւականին առիթ կը տամ «Մեղուն» խոշորատառ գրողները շարադրելու իմ մասին: Թող ուրեմն լաւ լինայ. ես համալսարանական չեմ, այլ մի հասարակ մահկանացու, որ նրա լոգիկային հակառակ յայտնում է իր միտքը, զգացմունքը: Իսկ եթէ նրա համար անպատճառ ցանկալի է իմանալ իմ անձնաւորութիւնս, կամ պարագմունքս, թող այդ մասին դիմէ «Մշակի» խմբագրատանը: Գաւառացի

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐՆԵՐ

Մարաբաղաբի լրագիրները հաղորդեցին արդէն, որ ապրիլին պէտք է Պետերբուրգի նահանգի տարրական ուսումնարանների ուսուցչական ընդհանուր ժողով լինի: Այժմ «Новое Время» լրագիրը աւելացնում է, որ ժողովի քննութեան ենթակայ հարցերի թում, ի միջի այլոց, կը քննվի «ուսուցչական ժողովների կազմակերպութեան և օրդի մասին» հարցը, որ առաջարկել է ինչն միջնարդութիւնը: Ի նկատի առնելով այդ հարցի կարեւորութիւնը ուսուցչական ժողովի անդամները մինը կազմում է ամբողջ կայսրութեան մէջ եղած ուսուցչական ժողովների գործունէութեան ընդհանուր տեսութիւնը, որպէս զի շօշափելի կերպով ցոյց տրվի, թէ որպիսի օգուտ են բերում ուսուցչական ժողովները ժողովրդական կրթութեան գործին: Մի և նոյն ժամանակ հաղորդում են, որ ժողովրդական լուսաւորութեան միջնարդութիւնը վճռել է ուսուցչական ժողովներին, մասամբ, պաշտօնական բնաւորութիւն տալ, և այդ պատճառով ժողովների բոլոր վճիռները, ապագայում, կը ներկայացվին միջնարդութեան հայեցողութեանը:

Պ. Գոկտօր Արասխանեանց խնդրում է մեզ յայտնել որ կիրակի, 27-ին մարտի, նա կարդալու չէ իր դասախօսութիւնը: Այդ դասախօսութիւնը, որ լինելու է պարոնի վերջին դասախօսութիւն, յետաձգվում է մի այլ օրվայ, որի մասին կը յայտնվի իր ժամանակին մեր լրագրի միջոցով:

ՋԱԱԱ-ՕՂԱՌՈՒՑ մեզ գրում են որ ԼՅՈՒՄ վիճակում շատ յաճախ են սկսել կրկնվել աւագակութիւնները, որոնք ինչն են ու սպանութիւնները: Բայց, աւելացնում է մեր թղթակիցը, կառավարութիւնը հոգացել է այդ չարագործութիւնների առաջն առնելուն:

Ների կամ երեւելի դիւղերի տիրացուներ, տեսնելով որ իրանց տեղում չեն կարող քահանայ ձեռնադրվել, մի մասնաւոր գիւղ են ընտրում և խոտանալով մշտապէս այդտեղ մնալ, քահանայ են ձեռնադրվում այդտեղի վրա, բայց յետոյ աշխատում են տեղափոխվել իրանց տեղերը, իսկ հող. իշխանութիւնը նրանց հաճոյքը կատարում է: «Այլ քանզի այսպիսի ուխտագանացութիւնը (չարունակում է Հայրապետը) չեն տարբեր ի յանցուածոց, և քան զյանցանա առաւել դատապարտուելի, ուստի պատուել տալք առաջնորդաց և վիճակաւոր Առնից, եթէ դէպ լինիցի այտուհետ, մի իշխանցին տեղափոխել. սակայն եթէ դրուելով զժողովուրդն՝ յարուցել աղմուկ և խռովութիւն, լուծցի ի քահանայական կարգէ, փոխանակ զի ուխտագանաց գտանի» (յօդ. Զ.): Հարկաւոր է արդօք ասել, որ այդպիսի երկոյթները սովորական դարձան և Վանկունու ու ընդ. արդեանց մի մասը կազմեցին: Յետոյ՝ Վեհ. Հայրապետը շարունակում է.

«Են տանք ի քահանայից, որ բնաւորեալ գտնով ի շարիս և հակառակաբար ունեւով ընտրութիւն ընդդէմ պարկեշտ վարուց՝ զօչաքաղութեամբ, յիշոցք և ազգի ազգի անվայել բանիք և ընթացիլք զայլթակողութիւն տարով ժողովրդոց երկպառակին, որոց առ խաղաղելոյ հոգևոր իշխանութիւն տեղափոխել զքահանայս այլուր ի քահանայագործութիւն իբրև պատիժ յանցարարութեան. զայնպիսի պատուիրելք առ տեղեան, ուր էր ընդ աղաչակցութեամբ արկանել ի նմին իսկ եկեղեցւոյ ի ներկայութեան ժողովրդոց իրոց ի խրատ և ի զգուշութիւն...» (յօդ. Է.):

Այս կտորից պարզ է որ Վեհափառը լաւ էր հասկանում, որ մի անբարոյական քահանային մի ուրիշ տեղ փոխադրելով չէր կարել նրան զրուշացնել հեւկ մնալու իր անվայել արարքներից և որպէս զի ժողովուրդը համոզվել որ հող. բարձր իշխանութիւնը մեծ հողս է տանում անարժան

ԱՍԱՎՔԱՍԱՔԻՑ մեզ գրում են որ այդ քաղաքում է այժմ մանուկների մէջ: Հասակաւորների մէջ ևս, թղթակցի ասելով, անպակաս լաղաբար այդ հիւանդութիւններ, բայց բարոյաւորակ, աղող է լինում:

Նոյն տեղից մեզ գրում են: «Ախալքալաքում մի պարոն, ոչ զքի մօտ ուսած չը լինելով, հիւանդ է ոչ էլ փականագործի արհեստները, և ցանկերը Ռուսաստանի քաղաքներից մինի տեսնելով մի ջրարարձ մեքենայ (ВОДОПОДЪЕМНАЯ МАШИНА) և նրա մասերի վերաբերութեամբ տեղեկութիւնները իր յիշատակագրի մէջ արձանագրելով, այժմ լուկ իր յիշողութեան զօրութեամբ փայտից չինել է մի այդպիսի մեքենայ, որ երբ սածէնի չափ բարձրացնում է ջուրը»:

ԱՍԱՎՑԻԱՑԻՑ մեզ գրում են թէ այդ քաղաքում հայ քահանաների մեծ մասը անուս, ազէտ մարդիկ են և թէ ցանկալի է վերջապէս ունենալ Ախալքալաքում լուսաւորված քահանաներ, որոնք կարող էին իրանց քարոզներով ներգործութեան ունենալ ժողովրդի վրա: Այդ իր ասածի վրա թղթակիցը հրաւիրում է բարձր հողեր իշխանութեան ուղղութիւնը:

ԲԱՂՈՒՅԻՑ մի հայ-աւետարանական մեզ գրում է: «Այժմ երբ «Մշակը» բաւական պարզեց միտքը, թէ հաւածել մարդկանց իրանց կրօն իրանց հաւատի համար, ընդդէմ է խղճին, ընդդէմ է լոգիկային, թէ հայը ինչ կրօնի և պատանակ կարող է և պէտք է դարձնալ հայ համարվի պատու եմ, արդէն ամօթ կը լինէր կրկին չափի գորս միջնարդեան մտքեր յայտնել մասնով մի և նորից հաւածանք քարոզել այդպէս հայի դէմ—գնովում են խաւարասէրների մէջ այնպիսի անձնիք, որոնք սկսել են դիմել այլ միջոցներ, նրանք սկսել են գրել մեզ, աւետարանական հայերիս, անանուն նամակներ, լի հայհոյանքներով: Այս տեսակ նամակներ ստացողներից մէկն էլ ևս եմ: Առաջ մենք ամեն տեսակ վիրաւորանքներէնք կրում խաւարասէրներից, որովհետև բողոքականութիւն ընդունելով, իր թէ չէինք նամակներ մեզ հայ կոչել, իսկ այժմ կրում ենք կոչմանս գուցէ աւելի սաստիկ վիրաւորանքներ, որովհետև բողոքականութիւնն ընդունելով էլ դարձեալ ցանկանում ենք անպատճառ հայ մնալ: Ինչպիսի

քահանաներին խրատելու, հրամայում էր «ժողովրդի ներկայութեամբ» պատժել այդպիսի քահանային:

Սակայն ցաւ է սակ որ այդպիսիները գործի դարձան Վանկունեան ընդ. անդամներ ձեռքով և քաղաքակրթական ամեն չարքը գործելու, քանի որ ժողովրդի բողոքների վրա ուղղութիւն զարձնող չը կար:

Մեր—մասնաւոր դիւղական ժողովուրդը միջնաւորաւ է քահանայի բարք ու վարքին, նա կարծում է թէ քահանան մի այնպիսի էակ է, որ ամեն մարդկային պակասութիւններից պէտք է աղատ լինի, ուստի սրան շատ խորթ էր տեսնել որ այդպիսիները պատժուել փոխարեն դուք ջաղկուում էին... Մի ամբողջ դիւղի բողոք անգոր էր մի անարժան քահանային «պատժել տուր», որովհետև այդպիսի բողոքագրերը ամենաթղաքականամբ պահվում էին Վեհ. կաթողիկոսի և երբեմն վերադարձնվում էին այն անձին, որի վրա տրուած էր խնդրագիրը... Ո՛չ մի օրակերթի ծաւալը և ոչ մեր ազգային ինքնապրկութիւնը թոյլ են տալիս մեզ, մէջ բերելու այն խառնութիւնները, այն միջև անդամ արեւանակ կրօնները, որոնք յառաջանում էին մի կողմից ժողովրդի միւս կողմից քահանայի և նրա ազգականաց կամ կողմակիցների մէջ:

Ժողովուրդն էլ ճարահատեալ սկսեց փոթել քահանայից ներթափան կեանքից աղբիւրները կարել և շատ տեղերում չէր կամուտ ջրանց «տարեհալ» անուշամիտ արմատաց տուրքը վճարել: Անբաւականութիւնը ժողովրդի կողմից դեպի քահանաները հնտոգնեւ լազմացաւ և ընդհանրացաւ: հանապազան քահանան, աղքատութեան հաստ, քահանայական կոչումը այնքան ընկաւ ժողովրդի աչքում որ ոչ մի կրթեալ հասակացու մարդ չէր համաձայնում քահանայ դառնալ, քանի որ ասպարէզը այժմ տգէտ, ծոյլ, անընդունակ, որ և է գործի անպէտ անձնաւորութիւններին էր մնացել:

հասկանանք խաւարաների այդ երեւի լոզի-
կանս:

Մեծ-ՂԱՐԱՔԻՍԱՑԻՑ մեզ գրում են: «Մեր
հասարակութիւնը թատրոնական ներկայացումնե-
րի ճաշակ է առնուով և ինչպէս երևում է Չատկի
տոներից յետոյ մեր թատրոնասէրները դիտաւո-
րութիւն ունեն դարձեալ ներկայացումներ սաւլ-
քանի որ վերջին ներկայացումն, որ կայացաւ մեծ
դասից առաջ, փետրվարի 23-ին, շատ լաւ ըն-
դրուեցաւ հասարակութիւնից: Խաղացին «Կրթի-
կան» և «Ժլատ» պիեսներ: Կանչուեալ ստեղ
պիեսու տեղ չը կար և պէտք է խոտովանուի որ
ներկայացումն շատ աջող անցաւ»:

Մայրաքաղաքի ուսու լրագիրները հաղորդում
են որ գրեթէ վճռուած և ընդունուած կարելի է
համարել կառավարութեան նոր կարգադրութիւնը,
որի գործութեամբ այսուհետեւ արտասահմանում
ապրող ուսանողները պէտք է վճարեն ի-
րանց անցադրութիւն համար ոչ թէ առաջկայ պէս
10 ռուբլ տարեկան, այլ 10 ռուբլ ամսական, այս-
ինքն 120 ռուբլ տարեկան:

ԽԱՌՆ ԼՈՒՐՆԵՐ

Մի ունի ազգաց ընտանիքի մասին կեան-
քի երկարատև ու ընտանիքի մասին: Գերմանիա-
յում նորերումս հրատարակվեցան ժամուկների և
հասակատարների կեանքի երկարատևութեան վրա ա-
րած գիտողութիւնների հետևանքները: Կրանցից
երևում է, որ մօր կաթով կերակրող 100 երե-
խաներից 18,2% մեռնում են առաջին տարում,
իսկ ծծմորների կաթով կերակրող մանուկները
մեռնում են 29,33% նոյն պայմանների մէջ գոն-
վելով: Արհեստական կերակրող մեղք երեխանե-
րից մեռնում են 60% իսկ հասարակական հիւ-
նարկութիւնների մէջ այդ թիւը հասնում է մին-
չև 80%: Հետաքրքիր են նոյնպէս հասակատարնե-
րի վերաբերութեամբ արած հետազոտութիւնները:
Խաղաքանկեր 1,000 անձինքներից կենդանի էին
մեռած, 5 տարի անցնելուց յետոյ, 943, եթէ նը-
րանք հարուստ էին, և 655, եթէ նրանք պատ-
կանում էին աղքատներին: Երկրորդ տարին:
Յիսուս տարի անցնելուց յետոյ հարուստ դասին
պատկանողները կէսը մեռաւ, իսկ աղքատ դա-
սակարգին պատկանողների երեք քառորդը:

«Русскія Курьеръ» լրագրին յիշեցնում
են, որ տեղական համալսարանի անատոմիայի

պրոֆէսոր, լեւոնցի Լիսակովսկի, որ Ռուսաստա-
նից գաղթել է լեհական վերջին ասպատակու-
թեան ժամանակ, նոր միջոց գտաւ դիակները
փրկելուց պահպանելու համար: Այդ միջոցը, որ
հնարել է նա, քիմիական մի բաղադրութիւն է,
որով օժտում է դիակը: Պրոֆէսոր Լիսակովսկի
ուզարկեց Յիւրիխի աշխարհաճանդար, որ կը բաց-
վի ներկայ թէ յոնիսին, մէկ ամբողջ հաւաքա-
ծու իր պատրաստած մուսիաների, որոնք գեղե-
ցիկ կերպով պահպանուել են:

Չարչարանքի չարթին, Չատկի տօնից առաջ,
լատ հին սովորութեան վիճեցաւ կատարվե-
ցաւ ուսն ալ ու ալ ի հանդէսը: Մարտի 21-ին
(9-ին), համաձայն աւետարանի խօսքերին, աւտ-
րիական կայսրը կատարեց այդ ծէսը, լուսնալու
տասերկու ձեռնախնայի ոտները, իսկ կայսրուհին
տասերկու պառաւ կանանց ոտները: Եւսը կա-
տարվեցաւ պաշտականների և մի քանի մեծա-
մեծների ներկայութեամբ: Ընտրեցին ամենալա-
ւաւանալ ձեռներին: Կանայքը 90-ից մինչև 97 տա-
րեկան էին, իսկ տղամարդիկը 87-ից մինչև 93
տարեկան: Պաշտական կառքերով բերեցին
նրանց պաշտող իրանց բնակարանները: Նրանք
հին չորս ունէին հագած, ապա նրանց նստեցրին
երկար սեղանի շուրջը, մի կողմը կանանց, իսկ
միւս կողմը տղամարդիկը: Այն ժամանակ
մտան կայսրը և կայսրուհին: Աւետարանի մէջ այն
տեղը կարգաւորեց յետոյ, ուր ասված է այդ ծէսի
մասին, կայսրը տղամարդկանց առաջ դրեց թա-
սերը, որ տալիս էին ծառաները: Կայսրուհին
կատարեց այդ պարտքը կանանց առաջ: Այդ ծի-
սակատարութիւնից յետոյ սկուտեղները և կերա-
կուրները ծառաները վերջին սեղանից և առան-
ձին տեղաւորեցին ձեռնախնայի տունը ուղարկե-
լու համար, որոնք նստեցան դաշխում, մէկ կող-
մը տղամարդիկ, իսկ միւս կողմը պառաւ կա-
նայքը, որոնցից իւրաքանչիւրը մերկացրեց իր մի-
տար, որի վրա կայսրը և կայսրուհին քիչ ջուր
էին անում արծաթեայ թանգաղին ամաններից:
Մի և նոյն ժամանակ կայսրը տալիս էր իւրա-
քանչիւր ծերին, իսկ կայսրուհին իւրաքանչիւր
պառաւ մի մի քանակ սովորական երեսուն
դրամներով: Կարծ ձառեց յետոյ, կայսրը և կայ-
սրուհին հեռացան պաշտական անձինքների հետ
միասին:

ՄԱԳՐՈՒ, 23 մարտի: Սպանիական թա-
գաւորի ներկայացուցիչ թագադրութեան

մասունք նորա»: Սակայն «Մշակի» մէջ երեցած
յօդուածների դէմ, որոնց միտքն էր ցոյց տալ
կենդանի խօսքի նշանակութիւնը, մի քանի հո-
գեւորակներու յարձակում էին, իսկ այժմ իրանք
սխալ են քարոզատունը նշանակել... Դաս ու-
րան ենք նոյնպէս, որ թիֆլիսի նոր առաջնորդը
գեր: Սեղանիկանց հօգ է տանում կենդանի խօս-
քը ժողովրդին լսեցնելու, մի խումբ քարոզատու
քահանաներ նշանակելով: Համարձակում ենք
ցանկալ միայն, որ ի նկատի ունենալով քարո-
զատութեան մեծ նշանակութիւնը, խիստ ընտ-
րովութեամբ լինէր քարոզատուների մէջ: Ուրա-
խալ է նմանապէս որ սրբ: Սեղանիկանք աշխա-
տում է մարդիկ կենդանիները անարժան անձին-
քը անելով որ «կենդանի» անկեղծաց չէ: Բայց
միթէ տիրացուներից աւելի պատժի արժանաւոր-
ներ չը կան քահանաների մէջ...
Վեհապաշտ խաղա իրաւաւոր ձեռնել յի-
շակ կենդանի բառական մտքին, վերջացում է
կենդանի:
Տան և մէկ տարի շարունակ «Մշակը» նոյն
վերաորոգութիւններն է քարոզել, ինչ որ հան-
գուցեալ Գեորգ Գ-ը իր 1868 թիւ կոնդակով: «Մշա-
կը» քարոզել է որ «կենդանի» վարչութեան
այժման սխալման ժամանակի պահանջներին
անհամապատասխան է:
Բայց մի խումբ մարդիկ, որոնք զբախտաբար
յանձն են առել մի ժողովուրդ առաջնորդելու
գործը և սակայն առանց կողմնապահութեան, ա-
ռանց անձնական կրթիչ չեն կարող մի բան գոր-
ծել, ահա դրան միջոց մեղադրում էին «Մշակին»,
որ սա անխոստ է, դաւաճան է և այլն: Իսկ ի-
րանք, «կենդանի» նախանձանդիները», չլուրջ
մտածողները իրանց լրբ պահպանողական յօ-
դուածներով կողմնակի կերպով պատճառ դարձան
այն դրութեան յառաջանալուն, որի մէջ գտնուում
են այժմ մեր կենդանիական գործերը: Փոխանակ
«Մշակի» մէջ երեցած լուրերը կամ յօդուածները

«ՄՇԱԿԻ» ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ
ՀԻՒՍԻՍԱՅԻՆ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԵՆԻՑ

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 23 մարտի: Մարտի
20-ին կայսրը և կայսրուհին այցելեցին Ս.
Պետերբուրգ և երեկոյեան ներկայ էին ին-
վալիդների օգտին տուած ներկայացմանը:
Փոստային բաժնի կարգադրութեամբ մեծ
տօներին թղթակցութիւններ ամենալին չեն
ընդունվի և չեն յանձնվի, իսկ մնացած տօ-
ներին և կիրակի օրերը Ս. Պետերբուրգի
փոստան բաց կը լինի մինչև 12 ժամը, իսկ
գաւառական փոստաները բաց կը լինեն
մինչև 11 ժամը: Անդրկասպեան շրջանի
կառավարիչ նշանակված է Կովկասեան զի-
նուորական-ժողովրդական վարչութեան կա-
ռավարիչ գեներալ-լեյտենանտ Կոմարով,
գեներալ-լեյտենանտ Բերբերցի տեղ, որ
նշանակված է 25-րդ հեռակալ զորաբաժնի
հրամանատար: Թագադրութեան օրը գի-
նուորները, որոնք Մոսկովյում կը հաւաք-
վեն թւով 55,000, կը ստանան իւրաքան-
չիւրը ի յիշատակ այդ օրվայ, արծաթէ
լուրբիանց, որ առանձնապէս այդ նպատա-
կի համար կը ձուլվի: Չինուորներին, կա-
ղեաներին և իւնկերներին ճաշ կը տրվի:
Թագադրութեան համար ուղարկված են
Մոսկով 23 ոսկէ կառքեր: Պետական խոր-
հուրդին ներկայացվեցաւ նոր պարտաւոր-
հակների և քաղաքային շինութիւնների
հարկերը բարձրացնելու նախագծերը: Նա-
խապատրաստական աշխատանքները գիւղա-
կան կառուածական բանկեր բանալու հա-
մար վերջացրած են: Կառավարչական սե-
նասի առանձին բաժնի մէջ մարտի 28-ին
դաւանակ կը քննվի քաղաքական գոր-
ծը 17 անձանց մասին, որոնց թւումն
են արտական Բողանովիչ (Կորոզիվ), քա-
հանայի որդի Ստեֆանովիչ, պաշտօնից
արձակված լեյտենանտ Բուցովիչ և անասնա-
բոյժ Պրիբիլիվ: Մեղադրվածներից 7 հոգի
կանայք են:

ՄԱԳՐՈՒ, 23 մարտի: Սպանիական թա-
գաւորի ներկայացուցիչ թագադրութեան

մասունք նորա»: Սակայն «Մշակի» մէջ երեցած
յօդուածների դէմ, որոնց միտքն էր ցոյց տալ
կենդանի խօսքի նշանակութիւնը, մի քանի հո-
գեւորակներու յարձակում էին, իսկ այժմ իրանք
սխալ են քարոզատունը նշանակել... Դաս ու-
րան ենք նոյնպէս, որ թիֆլիսի նոր առաջնորդը
գեր: Սեղանիկանց հօգ է տանում կենդանի խօս-
քը ժողովրդին լսեցնելու, մի խումբ քարոզատու
քահանաներ նշանակելով: Համարձակում ենք
ցանկալ միայն, որ ի նկատի ունենալով քարո-
զատութեան մեծ նշանակութիւնը, խիստ ընտ-
րովութեամբ լինէր քարոզատուների մէջ: Ուրա-
խալ է նմանապէս որ սրբ: Սեղանիկանք աշխա-
տում է մարդիկ կենդանիները անարժան անձին-
քը անելով որ «կենդանի» անկեղծաց չէ: Բայց
միթէ տիրացուներից աւելի պատժի արժանաւոր-
ներ չը կան քահանաների մէջ...
Վեհապաշտ խաղա իրաւաւոր ձեռնել յի-
շակ կենդանի բառական մտքին, վերջացում է
կենդանի:
Տան և մէկ տարի շարունակ «Մշակը» նոյն
վերաորոգութիւններն է քարոզել, ինչ որ հան-
գուցեալ Գեորգ Գ-ը իր 1868 թիւ կոնդակով: «Մշա-
կը» քարոզել է որ «կենդանի» վարչութեան
այժման սխալման ժամանակի պահանջներին
անհամապատասխան է:
Բայց մի խումբ մարդիկ, որոնք զբախտաբար
յանձն են առել մի ժողովուրդ առաջնորդելու
գործը և սակայն առանց կողմնապահութեան, ա-
ռանց անձնական կրթիչ չեն կարող մի բան գոր-
ծել, ահա դրան միջոց մեղադրում էին «Մշակին»,
որ սա անխոստ է, դաւաճան է և այլն: Իսկ ի-
րանք, «կենդանի» նախանձանդիները», չլուրջ
մտածողները իրանց լրբ պահպանողական յօ-
դուածներով կողմնակի կերպով պատճառ դարձան
այն դրութեան յառաջանալուն, որի մէջ գտնուում
են այժմ մեր կենդանիական գործերը: Փոխանակ
«Մշակի» մէջ երեցած լուրերը կամ յօդուածները

ժամանակ Մոսկովյում նշանակված է դուքս
Մոսկովսկի:

ԿՊԵՆՀԱԳԵՆ, 23 մարտի: Այստեղ տե-
ղի ունեցաւ գերմանական սօցիալիստների
գաղտնի ժողովը, որին ներկայ էին գերմա-
նական պարլամենտի 10 անդամներ: Վճռ-
ված է մաքառել կապիտալի և իշխան
Բիսմարկի պետական սօցիալիզմի դէմ, չը
դիմելով յեղափոխական միջոցների: Ուղեղն-
ներ են ստացված ուսուց և Ֆրանսիական
սօցիալիստներից:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 24 մարտի: Սենատոր
Մարկուս ընդունեց օրէնսդրական բաժնի
գլխաւոր կառավարչի պաշտօնը: «Новое
Время» լրագիրը հաղորդում է որ Կոխա-
նովի յանձնաժողովը դիտաւորութիւն ունի
առաջարկել օչնչացնել ուրիշ գիւղերի պաշ-
տօնները, իսկ նրանց տեղը նշանակել պօ-
լիցիական առանձին պաշտօններին, որոնք
նմանապէս խաղաղիկներին կենթարկվեն
Այդ տեսակ պաշտօններին կառուածա-
տերերը կարող են իրանց հաշուով պահել:

ՄՍՍԿՎԱ, 24 մարտի: Բարձրագոյն հա-
ւանութիւն է տրված կազմել թագադրու-
թեան ժամանակ զինուորական-ժողովրդա-
կան տօնախմբութիւն Սոխոյիկով:

ՄՍՍԿՎԱ, 24 մարտի: Պատուաւոր քաղա-
քացի Գօրվիլզտ, որի բնակարանում գտնված
են Մէյնիցիու փողերը, ազատված է: Կալա-
նաւորված են միայն Մէյնիցիի հայրը և
որդին:

ԲԵՐԼԻՆ, 24 մարտի: Թագադրութեանը
ներկայ գտնվելու համար ուղևորվում է
Մոսկով իշխան Ալբրէխտ: Փայտի վրա մաք-
ային հարկը բարձրացնելու հարցը բայխա-
տադր յանձնել է մշակելու առանձին յանձ-
նաժողովին: Բերլինի ազգային թատրօնը
մինչև հիմքը այրվեցաւ: Մարդկանց հետ
զժբադրութիւն չէ պատահել:

Խմբագիր—հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

ինչպէս պէտք էր հերքելու, շողորդները, կեղծ
աղբատները գրում էին թէ այդ լուրերը հնարովի
են, կենդանի թշնամու խօսքեր են և այլն: Իսկ կը
«Մշակը» բարձրացրեց կրօնի և ազգութեան խորու-
թեան գաղափարը, որ հակաակորդները գոու-
ցը իր գաղափարներին հասաւ: Չի են մեղ վկայք,
հայտնաց, հայտնաց—ասացին դրան: Բացվեցաւ
դրանց մեղադրանքի համար մի բան աստարեզ:
Աղատ ճնշեցին դրանք, «Մշակը» բողոքական է,
իսկ բողոքականը հայ-կենդանու բարեկամ չէ կա-
րող լինել: «Բողոքական» բառը դրան թանկա-
ղին է լինելու խաւարակներին համար, դա նրանց
շատ զլխացուանքներից ազատում է... «Մշակի»
բացատրութիւնները առաջ, դրանք փակում էին
իրանց ականջները և էլի իրանց սասած շարու-
նակում:
Բայց «Մշակը» իբրև ճշմարիտ բարեկամ լու-
սաւորական կենդանու, առանց վնասվելու հա-
ւանաբերելու, մատուցելուները, արխարար պաշա-
պանեց իր անսխալու հոգեւոր գործոց վերաբե-
րութեամբ: Եւ ահա այսօր այն մարդիկ, որ կը
չին և կամաւ կուրանալու էլ ցանկութիւն չունեն,
տեսնում են թէ ինչ հետեանքի կարող են հասց-
նել շողորդներին վարմունքները, այժմ աւելի
պարզ է թէ որոնք էին ճշմարիտ նախանձանքն-
դիւները սուրբ կենդանու և որոնք կեղծ: Այս
յօդուածի մէջ յիշելով Գեորգ Գ-ի կոնդակը, մնք
նպատակ ենք ունեցել ցոյց տալ թէ որքան դե-
ղեցիկ մտքեր կարող են անիրազարկված մնալ,
կըր գնազան բաղափանդներ ու շողորդներ
չը ջապատում են հայոց կաթողիկոսի աթոռը:
Նորնախի հայրապետից հրաչքներ սպասելու
չենք, ձեռք բերված իրաւանց պահպանութիւնը
և շինել այն քանդակները, որոնց գործել էին
Մանկունի և ընկ... իսկ դա քիչ աշխատանք և
տոկունութիւն չի պահանջի նոր հովանապետից:

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ԹԻՖԼԻՍԻՑ ՀՆՈՒՆՍԱԼՈՒ
 պատճառով էժան ծախվում են 5 կտոր
 գետին, Նաբեբեժայա փողոցի վրա նոր
 կամուրջի մաս: Տեղեկանալ ԱՆԳԼԻԱ-
 ԿԱՆ ԽԱՆՈՒԹԻ ՄԻՋ: ՆՈՅՆ
 պատճառներով ծախվում են կիսադնով. ՀԱ-
 ԳՈՒՍՏ, տրիկո, բրդէ ԳՈՒՐԱՆԵՐ և այլն:
 Նոյն տեղ կայ մեծ քանակութեամբ երկա-
 թէ ԳՐԻՉՆԵՐ, երկաթէ ՄԱՀԱՎԱԼՆԵՐ, ԹԵՑ
 1-ն հոնձի, չր թրջվող վերարկուներ, ԹԱՄ-
 ՔԵՐ կանանց և տղամարդկերանց, ՍԱՊՈՆ և
 այլն 25% աւելի էժան քան թէ ուրիշ
 տեղ: Գրիցերի սապոն Փոնտը 40 կ.:
 Հնդկական բրինձ 8 ֆ. Փոնտը:

ՈՒՍՈՒՑԻՉ
 ՌՈՒՍԱՑ ԼԵԶՈՒԻ

ԱՌԱՋԻՆ ՏԱՐԻ
 Հայոց ուսումնարանների համար, յորի-
 նեց 2. ԳՐԻԳՈՐԵԱՆՑ
 Учитель русского языка.
 Այս գիրքի մէջ կան ուսանելի գեղարքու-
 թեան օրինակներ, երգեր, փոքրիկ և թեթե
 հատուածներ:
 Գինն է 20 կ.— գումարով 16 կ.
 Վաճառվում է՝ вь Кавказск. книжн.
 торговлѣ Зах. Привурова вь Ти-
 флисѣ. 6—10

SANTAL DE MIDY
 Pharmacien de 1re classe, à PARIS
 PERMIS EN RUSSIE
ՍԱՆԹԱԼ ՏԵ ՄԻՏԻ
 Փարիզի առաջնակարգ դերագործ
 Պր. Միտի
 Ռուսաստանում ընդունված.
 Պատկերի Մանիթոլ Միտին կոչումը
 դեղին գույնով պարանախոյ սպա
 քաղցրները, քաղցրի և քիչակի
 բարձրակարգ քաղցրներից սնարդը
 սուր կերպով աղբու են: Այս քաղցր-
 ները երբևէ առար մէջ կը թշկեն ամենից
 շատ ցուտը և հնարած հոտովները
 ստանց ո՛ր և էլ կը համեմտեն օգնու-
 թեան, չեն հոգնեցնում ստամոքսը և
 քաղցրի կամ քիչակի նման մեղին
 հոտ չեն տալիս:
 Ծախվում է փարիզ, Վիլլեն փողոց
 № 8 և դրանուր դերագործաց մաս.

Թիֆլիսում դեղատան ապրանքների վա-
 ճառման կովկասեան ընկերութեան մէջ և
 Շահ-Պարոնեանցի մաս:
 (8. 15. 24) 6—9

Մի ԳԵՐՄԱՆՈՒԻ ՏԻՎԻՆ որ այժմ Թիֆ-
 լիսումն է ապրում, կը ցանկանար ուղեկցել
 մի ընտանիքի դէպի արասասհման: Համա-
 ճայն է նոյնպէս մի հիւանդին ուղեկցել
 Տիֆլիսը խօտում է ԳԵՐՄԱՆԵՐԻՆ, ՖՐԱՆՍԵ
 ՐԷՆ և ՌՈՒՍԵՐԻՆ լեզուներով:
ДАМА нѣмка, прѣхавшая
 изъ за границы и проживающая те-
 перь вь Тифлисѣ, желала-бы сопро-
 вождать семейство или больного
 отъѣзжающихъ за границу. Говорить
 по французски, по нѣмецки и по-
 русски.
 Адресъ вь редакціи газ. „Мшакъ“
 Հասցէ. „Մշակի“ խմբագրատանը:

ԳԼՈՐՈՒՄԻ ԳՐԻՉՆԵՐ

Որոնցով կարելի է զրել ամենակապիտ
 թղթի վրա:

Միակ գործակա
ԼԻՍԱԿԱՆ Խ
 տեղը կան ամեն
 րի համար մեծ
ԳՐԻՉՆԵՐ
 էժան քան թէ
 նոյնպէս ԹԱՆԱԲ,
 ներ, գմուռ, ՄԱ
 րիչներ, պենալ,
 ներ, Տիտիտոսի
 ներ, ածեկիք, ս
 ներ, ԲԱԶԱԹՈՒ-
 ըրարիւ կախելու
 ՏԻՆԵՐ, վզազօտի
 լուծին ԱՆԳ-
 ԱՆՈՒԹ: Նոյն
 տեսակ ձեռագրե-
 ծանակութեամբ
 ամեն ձեռի 25%
 ուրիշ տեղ: Կան
 թուղթ, տեսակ-
 ՏԻՏԵՐ, քարեզ-
 ԳՐԶԱԿՈՒ, քակ-
 ամաններ, ՄԿՐԱՑ-
 րոցներ, կապիչա-
 ՄԱՀԱՎԱԼ, վե-
 համար իրեր, ԳՈ-
 ներ, ՄԱՏՈՒՑԱ-
 ՐԱՆԵՐ, բրիտանական մետաղից իրեր, ԼԱՊ-
 ՏԵՐՆԵՐ, զրաշներ, ԲԱՃԱԿՆԵՐ, Չրամաններ,
 երես լուսանարւ ամաններ, Ֆիլտրա, կրան,
 շփոցներ, այգու միլասներ, շորի շէտակա,
 զլիկ, երկաթէ թելերից, ձիւ համար: Մա-
 կենաօջներ: Բժշկական թուղթ վատերիցի-
 տի համար և այլն և այլն:

ԱՆԳԼԻԱԿԱՆ ԽԱՆՈՒԹ:
 9—100

ВЪ РЕДАКЦИИ
„МШАКЪ“
ПРОДАЕТСЯ БРОШЮРА
 НА РУССКОМЪ ЯЗЫКѢ
„ЭКОНОМИЧЕСКОЕ ПОЛОЖЕНІЕ
ТУРЕЦКАГО АРМАНІЯ“
 ЦѢНА 25 КОПѢЕК.
 Сох. Тифлиса, вь р. у. р. у. н. н.

ՂՐԻՄԻ ԱՂԻ ԱՌԵՒՏՈՒՐ

Ի Մ. ԼՈՒՑԿԻՆ ԲԱՌՈՒՄԻ ՄԻՋ:
 Պատիւ ունեմ յայտնել հասարակու-
 թեանը, որ բաթմուրի մէջ ես սկսել եմ Ա-
 ՌԵՒՏՈՒՐ ԱՂԻ ՂՐԻՄԻ ամենալա-
 ԼՃԵՐԻՑ: Ինձ թոյլ եմ տալիս յուսար,
 որ կովկասեան երկաթուղու ԲԱՌՈՒՄ-ՍԱՄ-
 ՏՐԵԻՆԱՆ բաժնի վրա շարժողութիւն սկս-
 վելուց յետոյ օտարաքաղցիք աւելի ՇԱ-
 ՀԱԻԷՏ կը համարեն այստեղից զնել
 աղը, քան թէ ֆոթիլից: Աղը այստեղ մը-
 տապէս կուենեամ մեծ ԲԱՆԱԿՈՒԹԵԱՐ:
 Ի ԼՈՒՑԿԻ
 3—3 (2)

Ր Ա Յ Յ Ի
 Լ Ո Յ Ս Տ Ե Ս Ա Ի
ԽԱԶԱԳՈՂԻ
ՅԻՉԱՏԱԿԱՐԱՆԸ
 ԱՌԱՋԻՆ և ԵՐԿՐՈՒՄ ՄԱՍԸ
 Գինն է 1 ր. 20 կ.
 Վաճառվում է
 „Մշակի“ խմբագրատանը, — Կենտրո-
 նական գրախաճառանոցում — կովկա-
 սեան գրախաճառանոցում — պ. Շահ-
 վերդեանի պալատի մասում — պ. Մ. Շահ-
 հինեանցի և Տեր-Յոսէֆիանցի ծխա-
 խոտի մագազիններում:
 Օտարաքաղցիք կարող են զի-
 մել այս հասցէով:
 Вь ТИФЛИСѢ. Редакція „МШАКЪ“
 Меликъ-Акопяну.

Մ. Ն. ՏԵՐ-ՆԻԿՈՂՈՍԵԱՆԻ ՊԱՇԵԱՏ
 ՄԵԾ ԲԱՆԱԿՈՒԹԵԱՐ ԵՒ ՄԱՆՐԱԾԱԽՍ

ԱՐՄԵՆԱԿԻ ԲԱԶԱՐ, ԿԱՏՈՒՉԵՍԿԱՅԱ ՓՈՂՈՑԻ ԱՆԿԻՆ, ՏՈՒՆ № 13.
 ՎԻՆՆԱՅԻ ԿԱՐԱՍԻՔ, գանազան ամառներ 35 րուբլուց զիւժիքը, բազկա-
 թոռներ 6 ր., զիլաններ 12—25 ր., կաշեկի, մանկական ամառներ և այլն:
 ԱՆԳԼԻԱԿԱՆ ԵՒ ՖՐԱՆՍԻԱԿԱՆ ՄԱՀԱՎԱԼՆԵՐ, ճանապարհի մահճակալներ, պա-
 հարաններ, ծալիղ սամփարներ: Չեմոզաններ 2 ր. 75 կ.—26 ր., սակի-
 յաժ ձեռքի և ուսից կախելու, ճանապարհի սուժաններ, ձԱՆԱՊԱՐԶԻ ԱՐԿՆԵՐ 5
 ր. 50 կ.—30 ր.:
 Մամձկարներ, խոհանոցի պղնձէ ամաններ, կօֆէյնիկ, թէյամաններ, ութ-
 ներ և աղալու գործիք, զերմանական էմալով ամաններ, ԵՐԵՍ ԼՈՒՍՆԱԼՈՒ ՄԱՐ-
 ՄԱՐԻՕՆԻ ամաններ 40 ր., երես լուսանարւ պղնձէ և ժեստի ամաններ:
 ՊԱՏԻ ՀԱՅԵԼԻՆԵՐ 9 ր., տուալէտի հայելիներ 2 ր. 40 կ.—13 ր., գանազան
 մետաղների մոմակալներ 1 ր.—15 ր., սեղանի դրաշներ 4 ր. 50 կ. և թանկ,
 թէյի զրաշներ Յրաժեկ, մեխիթրի, ի հական և բրիտանական արձաթից աւելի
 էժան, քան թէ ուրիշ տեղ, գանազան, պատասաքաղեր 2 ր.—26 ր.:
 ՎԱՐՇԱՎԱՅԻ ԿՈՇԻԿՆԵՐ կանանց և մարդկերանց, հովանոցներ կանանց և
 մարդկերանց, սուսական և անդլական պողպատէ և երկաթէ դանակներ, յայտ-
 նի գործարաններից, 10,000 հատ անդլական և զերմանական կողպէքներ
 10 կ. և աւելի:
 ՐԷՎՈԼՎԵՐՆԵՐ գանազան տեսակի 3 ր. 50 կ.—35 ր., պատրօններ ընկալի-
 ների համար, հրացան 6 ր. և աւելի, գանազան վեշախաներ, կշիւքներ: Անդ-
 լիանի և անդլիական կլեծեկա 50 կ.—2 ր. արշիներ:
 Մշտապէս ունեմ 10,000 Յ. թէՑ Պոսթի կորայնների, կաֆէ ՄԻՆԵԼՍՈՆԻ,
 թէյի համար խմորեղէն էյնեմի, ՐԷՏԵՆԱՐԿԻ սիդարներ, հոտաւէտ Չուր (Օդր-
 կօսն) ծխիղ փոշիք, պուրքա, գրիցերի սապոն և այլն, աւելի էժան քան թէ
 ուրիշ տեղ:
 ՄԵՆ ԲԱՆԱԿՈՒԹԵԱՐ գայատեղէյի գանազան, ԱՊՐԱՆԻՆԵՐ, Տիտիտոսի արկը,
 զրամարկը, քակներ, սանդղներ, շապիկներ, լայիկ ձեռնոցներ կանանց, զինու-
 րական դանի ձեռնոցներ, գալուս, թելեր, բրոսիկ և մարմարիտի թանաքաման-
 ներ, միլրամաններ, զրիչներ, մատիաներ, գրախիթներ, սուրբուչ, փօստի թուղթ,
 ծրարներ և այլն:
 ՄԵՆ ԲԱՆԱԿՈՒԹԵԱՐ լայաներ (սյորիկա) հանրային շրիկ, գարեջրի, զի-
 նու և զեղատան ապրանքների համար, նոյնպէս և ուրիշ առարկաներ:
 Վերս յիշված բոլոր առարկաները ունեմ մեծ քանակութեամբ և ստանում եմ
 ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆԻ և ՌՈՒՍԱՏԱՆԻ գործարաններից անմիջապէս:
 Աւերարկաներից զիլուսն և առանձին պայմաններ:
 Օտարաքաղցիքի կարող են զիմել. ТИФЛИСѢ. М. Н. ТЕРЪ-НИКОГОСОВУ.
 6—100

ՍՏԱՄՈՒՔՍԱՅԻՆ ՑԱԽԵՐԸ
ՊԷՊՍԻՆԵԱՆ ԳԻՆԻ ԲՈՒԳՕ
 Այդ զինն շատ դուրեկան համ ունի, 25 տարի շարունակ գործ է ան-
 վում հեռուեայ զիպաճեներում: ԱՌՐԺԱԿԻ ԲԱՑԱԿՑՈՒԹԵԱՆ, ՍՏԱՄՈՒՔՍԱՅԻՆ
 ՑԱԽԵՐԻ և առհասարակ ԱՆԿԱՆՈՆ ՄԱՐՍՈՂՈՒԹԵԱՆ ժամանակ:
 Պէպսին „Բու.ո.“ ճանաչված է փարիզի բժշկական Ակադեմիայից և արժա-
 նացաւ առաջին մեդալների փարիզի աշխարհահայտում 1867 թ. ՎԻՆՆԱՅԻ
 1873 թ. ՖԻՍԿԻՆՏԱՅԻ 1876 թ. և փարիզի 1878 թ.:
 Paris: Hottot—Boudault, 7, Avenue Victoria.
 Գլխաւոր պահեստը ԹԻՖԼԻՍՈՒՄ Բարձրագոյն հաստատութեմ կովկասեան ըն-
 կերութեան դեղատան ապրանքների վաճառման:
 Գէպօ Շահ-Պարոնեանցի, Գրիվեալի և այլ զեղատներում:

Վերականգնեցող ՄՍԿ-ՄՍՍ-
 ՏԵՐ, մազերը ամրացնող և նրանց
 ԲՆԱԿԱՆ ԳՈՑՆԸ վերադար-
 ձնող: Գինը 2 ր. շիւք, ՓՈՍՏԱ-
 ՅՈՎ ուղարկված 2 ր. 49 կոպ.
 ԱՆԳԼԻԱԿԱՆ խանութի մէջ

 Մի և նոյն տեղը ԽԻՆԱՅԻ
 ԻՒՂ, մազերը ամրացնելու հ-
 մար, 1 ր. ամանը և վրձին զիլ-
 ցախի դէժ, ՏՈՒԱԼԷՏԻ ՍՍ-
 ՊՈՆ և հոտաւէտ շրիկ և այլն
 2—100

ԳԱԼԵՐԵԱ ԱՐԾՐՈՒՆԻ ԳՎՈՐՅՈՎԱՅԱ ՓՈՂՈՑ
ՊԱՇԵԱՏ ԵՒՐՈՊԱԿԱՆ ԱՊՐԱՆՔՆԵՐԻ № 144.
СКЛАДЪ ЕВРОПЕЙСКИХЪ ТОВАРОВЪ
 № 144, ГАЛЛЕРЕЯ АРЦРУНИ
 Ծախվում են. մեծ քանակութեամբ և խիստ էժան, վիեննայի ԹՕՆԻՔ փար-
 րիկայի ՄԷԲԵԼԻ ամեն տեսակի նոյնպէս ՈՍԿԵՅՈՎ ՇՐՋԱՆԱԿՆԵՐ հայելիների հա-
 մար և ՀԱՅԵԼԻՆԵՐ, լուսանկարների համար ԱԼԲՈՒՄԻ թուղթ, ԲԷԼԵԿԻՅԻ ԱՊԱԿԻ-
 ՆԵՐ պատուհանների համար, ամեն տեսակի նոյնպէս ՄԱՐՄԱՐԻՕՆ քար, ԹՈՒ-
 ՋԵԱՑ ԱՄԱՆԵՐ էմալովի նիթուժ ԳԱՐՃԱՆ, ՈՍԿԻ և ուրիշ շատ ապրանքներ: